Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: V. V., zastoupeného JUDr. Alenou Lasotovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Přívozská 10, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 8. 2004, čj. 61 Az 83/2004 - 12,

takto:

I. **Kasační stížnost se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti**

III. **Zástupkyni žalobce se odměna za zastupování nepřiznává.**

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 4. 2004, čj. OAM-1226/VL-11-08-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

V kasační stížnosti stěžovatel uplatňuje důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy vady řízení před správním orgánem. Konkrétně uvádí, že při projednávání jeho žádosti došlo k pochybení správního orgánu. Rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost způsobenou tím, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, čímž porušil ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) a v důsledku toho i nesprávně posoudil žádost o azyl. Uvádí, že důkazy, které si správní orgán opatřil pro rozhodnutí, nebyly úplné, došlo opětovně k porušení ustanovení § 32 odst. 1 a dále § 34 odst. 1 správního řádu. Proto správní orgán nemohl správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů, tj. není zde

logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro ně. Stěžovatel svá tvrzení odůvodňuje odvoláním se na názor v Příručce postupů a kriterií pro určování právního postavení uprchlíků, konkrétně se odvolává a upozorňuje na čl. 53 a 43, které cituje. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a současně žádá, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Žalovaný nevyužil možnost se k podané kasační stížnosti vyjádřit.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat tím, zda je kasační stížnost přípustná. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

Podle ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení]. Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti sice uplatnil důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a namítal, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, brojil však proti usnesení o odmítnutí jeho žaloby. Vzhledem k tomu, že jeho žaloba nebyla věcně přezkoumána, nýbrž byla odmítnuta, stěžovatelem uplatněný důvod kasační stížnosti na danou věc vůbec nedopadá. Jedná se tak o námitku, která nesměřuje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí v této věci.

Je nutno odkázat i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku, publikovaném pod č. 625/2005 Sb. NSS dospěl k závěru, *že je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Opírá-li se kasační stížnost o důvody,*

které jsou sice uvedeny v § 103 s. ř. s., ale které se nevztahují k napadenému usnesení, jde o nepřípustnou kasační stížnost. (§ 104 odst. 4 s. ř. s.)

Nejvyšší správní soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu) a proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, jež mu byl soudem ustanoven, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci soud ustanovené zástupkyni odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že nevykonala žádný úkon právní služby, za který odměna náleží (§ 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.).

Poučení : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu